

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8

90-051 Łódź, P - 73

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

Łódź, dnia 29 listopada 2005 r.

RŁO/430-3/05/RA

DECYZJA Nr RŁO Nr 40/2005

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804; zm.: Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535; Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652; Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 891; Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959; Dz. U. z 2005 r., Nr 163, poz. 1362, Nr 184, poz. 1539) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r., Nr 18, poz. 172; zm.: Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68),

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na przedsiębiorcę – Kingę Dyk prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Centrum Języka Angielskiego Dla Dzieci „HAPPY LAND” z siedzibą w Kielcach, ul. Kościuszki 18/22/33, 25 – 310 Kielce **karę pieniężną** w wysokości 6.119,00 zł (słownie: sześć tysięcy sto dziewiętnaście złotych) co stanowi równowartość 1.500 euro z tytułu nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ww. ustawy.

Uzasadnienie

W dniu 4 kwietnia 2005 r. postanowieniem nr 1/402-25/05 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy na rynku usług nauczania języków obcych przedsiębiorcy korzystają w obrocie z udziałem konsumentów z wzorców umownych zawierających niedozwolone postanowienia umowne. W ramach postępowania Prezes Urzędu prowadził badanie umów wybranych szkół językowych. Stosownie do art. 28 ust. 6 cytowanej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postępowanie prowadziła Delegatura Urzędu w Łodzi. Z uwagi na telefoniczne skargi konsumentów badaniem objęto dodatkowo m.in. przedsiębiorcę – Kingę Dyk prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Centrum Języka Angielskiego Dla Dzieci „HAPPY LAND” z siedzibą w Kielcach, ul. Kościuszki 18/22/33, 25 – 310 Kielce (dalej: „Kinga Dyk” lub „Przedsiębiorca”).

W toku postępowania Prezes Urzędu, w trybie określonym w art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wzywał trzykrotnie: mocą wezwania z dnia 11 kwietnia 2005 r., monitu z dnia 16 maja 2005 r. oraz monitu ostatecznego z dnia 13 czerwca 2005 r. Kingę Dyk do udzielenia informacji niezbędnych do dokonania ustaleń w sprawie jak wyżej.

W wezwaniu określono pięciodniowy termin na odpowiedź, a także, stosownie do art. 45 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pouczone o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (dowód: k. 14, 15, 16). Wezwanie to zostało skutecznie doręczone w dniu 16 czerwca 2005 r. (dowód: k. 17 – zwrotne potwierdzenie odbioru). Pomimo skutecznego wezwania Kinga Dyk nie udzieliła w terminie odpowiedzi na żądanie Prezesa Urzędu. Pismo mające stanowić odpowiedź na żądanie Prezesa Urzędu, nie zawierające jednakże wnioskowanych dokumentów przekazane zostało dopiero pismem z dnia 17 czerwca 2005 r. (data nadania – 6 lipca 2005 r. – to jest już po wszczęciu postępowania o ukaranie).

Wobec braku odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie, w dniu 6 lipca 2005 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę – Kingę Dyk kary pieniężnej na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dowód: k. 1 – 3). Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie, nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 45, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2005 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet materiału dowodowego następujące dokumenty zgromadzone w prowadzonym uprzednio postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RŁO/402-25/04/AS (dowód: k. 4):

- 1) wezwanie z dnia 11 kwietnia 2005 r. o sygn. RŁO/402-25/05/AS-4
- 2) monit z dnia 16 maja 2005 r. o sygn. RŁO/402-25/04/AS-12
- 3) monit ostateczny z dnia 13 czerwca 2005 r. o sygn. RŁO/402-50/04/AS-13
- 4) potwierdzenie odbioru monitu ostatecznego zwrócone do Urzędu w dniu 30 czerwca 2005 r.

Prezes Urzędu w piśmie z dnia 7 lipca 2005 r. zawiadomił Kingę Dyk o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz o zaliczeniu w poczet materiału dowodowego ww. dokumentów (dowód: k. 2 i 5). Przedmiotowe pisma przekazywane były do Przedsiębiorcy dwukrotnie. Ponownie przekazane zostały w dniu 19 sierpnia 2005 r. Wynikało to z faktu, iż pierwotna korespondencja nie została przez Przedsiębiorcę podjęta, mimo dwukrotnego jej awizowania. Prezes Urzędu mając na uwadze, że postępowanie dotyczy nałożenia kary pieniężnej postanowił przekazać przedmiotową korespondencję ponownie. Kinga Dyk odebrała ww. pisma w dniu 23 sierpnia 2005 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru (dowód: k. 25).

Pismem z dnia 7 października 2005 Kinga Dyk ustosunkowała się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania o nałożenie kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji (dowód: k. 34), wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca argumentował, że Prezes Urzędu w toku postępowania posługiwał się błędnym adresem do korespondencji, tj. ul. Kościuszki 18/22/33 lub Kościuszki 18/22/23, podczas gdy – zdaniem Przedsiębiorcy – działalność szkoły prowadzona jest w wynajmowanym lokalu pod adresem – ul. Bodzentyńska 12. Zdaniem Kingi Dyk tylko ostatnie pismo Prezesa Urzędu z dnia 13 czerwca 2005 r. zaadresowane było prawidłowo, odebrane i na jego podstawie Przedsiębiorca

udzielił odpowiedzi pismem z dnia 17 czerwca 2005 r. Ponadto Kinga Dyk poinformowała, że obecnie nie stosuje żadnych umów, a od dnia 1 września 2005 r. wprowadziła cennik usług udostępniany rodzicom w lokalu szkoły.

W dalszej części pisma Przedsiębiorca przekazał informacje o osiąganym przychodzie ze swojej działalności, nie uwiarygodniając tego odpowiednim dokumentem, np. zeznaniem podatkowym o wysokości osiągniętego przychodu w roku 2004 (tzw. PIT-36). Brak przedmiotowego nie stanowił jednak zasadniczych przeszkód dla ustalenia wysokości kary pieniężnej, albowiem jej wysokość określa się w tym przypadku w granicach zakreślonych przez ustawodawcę w art. 101 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a wysokość osiąganego przychodu ma jedynie charakter pomocniczy przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej.

W dniu 18 października 2005 r. Prezes Urzędu dodatkowo zaliczył w poczet materiału dowodowego na mocy postanowienia nr 3/430-3/05 z dnia 18 października 2005 r. następujące dokumenty:

- 1) pismo przedsiębiorcy – Kingi Dyk z dnia 17 czerwca 2005 r. (data wpływu do Urzędu - 12 lipca 2005 r.), o sygn. RŁO/402-25/05/AS-13 – uzyskane przez Prezesa Urzędu w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia czy na rynku usług nauczania języków obcych korzysta się w obrocie z udziałem konsumentów z wzorców umownych zawierających niedozwolone postanowienia, prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO/402-25/04/AS;
- 2) pismo Urzędu Miasta Kielce Wydział Spraw Obywatelskich z dnia 22 marca 2005 r. (data wpływu do Urzędu – 6 kwietnia 2005 r.) dotyczące informacji o wpisie w ewidencji działalności gospodarczej, o sygn. akt RŁO/076-24/05/AS-2 – uzyskane przez Prezesa Urzędu w ramach zbierania informacji w toku współpracy z innymi urzędami i instytucjami informacje, zarejestrowane uprzednio pod sygnaturą akt RŁO/076-24/05/AS (dowód: k. 38 – 41).

Prezes Urzędu pismem z dnia 18 października 2005 r. zawiadomił Kingę Dyk o zaliczeniu w poczet materiału dowodowego ww. informacji i dokumentów (dowód: k. 39).

W dniu 18 października 2005 r. Kinga Dyk została zawiadomiona o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (dowód: k. 44). Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu uznał, że przedmiotowe pisma zostały doręczone stronie postępowania skutecznie w dniu 14 listopada 2005 r., zgodnie z treścią art. 44 § 4 k.p.a. Przepis ten normuje tzw. doręczenie zastępcze, w sytuacji „niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43”.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Kinga Dyk jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miasta Kielce Wydział Spraw Obywatelskich pod numerem 20783/02/U. Zgodnie z wypisem z ewidencji działalność Kingi Dyk obejmuje m.in. świadczenie usług nauki języków obcych.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Kinga Dyk otrzymała wezwania do przedstawienia informacji i dokumentów związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. W szczególności Przedsiębiorcę wezwano do przekazania następujących dokumentów:

- wzorzec umowy o świadczenie usługi nauczania języka obcego stosowany w obrocie z konsumentami w roku szkolnym 2005,
- wzory innych aktualnie stosowanych dokumentów zawierających zapisy kształtujące prawa i obowiązki konsumentów, np. regulaminy, cenniki.

Wezwanie Prezesa Urzędu zostało doręczone skutecznie, o czym świadczy zwrotne poświadczenie odbioru wezwania Prezesa Urzędu oraz pismo Kingi Dyk z dnia 17 czerwca 2005 r. (nadane w Urzędzie Pocztowym w Kielcach w dniu 6 lipca 2005 r. i doręczone do Prezesowi Urzędu w dniu 12 lipca 2005 r.), a mające stanowić odpowiedź na ww. wezwanie Prezesa Urzędu. W przedmiotowym piśmie z dnia 17 czerwca 2005 r. Przedsiębiorca nie przekazał jednakże żądanych dokumentów, a jedynie poinformował, że „w związku z zarzutami do brzmienia naszej umowy (...) zdecydowaliśmy zrezygnować z podpisywania umów z naszymi klientami”. Niewątpliwie nie można tego uznać za spełnienie żądań Prezesa Urzędu.

Wzory umów stosowane przez Kingę Dyk zostały uznane przez Prezesa Urzędu za informację istotną dla prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie badania umów wzorcowych szkół językowych. Przede wszystkim chodziło o zbadanie ich treści i dokonanie oceny, czy nie zawierają one niedozwolonych postanowień umownych. W przypadku ich stwierdzenia Prezes Urzędu mógłby podjąć czynności prawne w zakresie swoich kompetencji, celem usunięcia kwestionowanych postanowień z obrotu prawnego, czy też umożliwić konsumentom zakwestionowanie zawartych umów w drodze postępowania sądowego. W tej sytuacji bezspornym jest więc, że na Kingie Dyk jako przedsiębiorcy ciążył obowiązek przekazania Prezesowi Urzędu żądanych dokumentów (umów wzorcowych), zgodnie z dyspozycją art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z postanowieniami art. 101 ust. 2 pkt. 2 „Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie: (...) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 11a ust. 3, art. 18 ust. 3 lub art. 45, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji”.

Bezspornie Kinga Dyk jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W świetle tego przepisu, przedsiębiorcą jest również osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, organizująca lub świadcząca usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Kinga Dyk świadczy usługi edukacyjne polegające na kształceniu słuchaczy w zakresie nauki języków obcych, we własnym imieniu, zawodowo, odpłatnie, w sposób zorganizowany i ciągły. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym przedmiotem działania szkół niepublicznych są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja. Taka wykładnia odpowiada – zdaniem sądu – przepisowi art. 4 ust. 1 lit a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 1999 r., II CKN 451/98, OSNC 2000, nr 2, poz. 36; z dnia 29 maja 2001 r., I CKN 1217/98, OSNC 2002, nr 1, poz. 13; postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2002 r., IV CKN 1667/00, OSNC 2003, nr 5, poz. 65; uchwała SN z dnia 6 listopada 2002 r., III CZP67/02, OSNC2003 Nr 7-8, poz. 102). Prezes Urzędu stwierdził zatem, że Kinga Dyk jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1a ustawy o okik.

Jak podkreśla się w piśmiennictwie, przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 45 nie wprowadza w tym zakresie żadnych innych ograniczeń podmiotowych. Oznacza to, iż obowiązek ten ciąży na wszystkich przedsiębiorcach i związkach przedsiębiorców, jeżeli dysponują wiadomościami istotnymi dla rozstrzygnięcia danej sprawy. Każdy przedsiębiorca i każdy związek przedsiębiorców, do którego zwróci się z żądaniem udzielenia informacji Prezes Urzędu, ma obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu (E. Modzelewska-Wąchał, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2002, s. 222). Należy przy tym podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, a podmioty zobowiązane do ich udzielenia zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, tego czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu, należy do tego organu. W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że penalizacji podlega również udzielenie informacji po terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu. W przeciwnym wypadku oznaczałoby to bowiem zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa Urzędu określonych w przepisach prawa (wyrok Sądu Antymonopolowego – obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 grudnia 1998 r., XVII Ama 62/98).

Od momentu otrzymania wezwania Prezesa Urzędu ciążył zatem na Kingdzie Dyk obowiązek powzięcia wszelkich niezbędnych czynności dla jego spełnienia i udzielenia odpowiedzi w wyznaczonym terminie i w pełnym zakresie.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu powołał się na art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara ma w tym przypadku charakter fakultatywny i o celowości jej nałożenia oraz wysokości decyduje Prezes Urzędu, mając na względzie przede wszystkim stopień zawinienia adresata decyzji oraz szkodliwość zarzucanego czynu.

Odnosząc się w związku z tym do argumentacji Kingi Dyk mającej stanowić podstawę do zaniechania przez Prezesa Urzędu ustalania kary pieniężnej stwierdzić należy co następuje.

Fakt, że przedsiębiorca zaprzestał stosowania w kontaktach ze swoimi klientami stosowania umów nie uzasadnia odmowy przedstawienia Prezesowi Urzędu stosowanych dotychczas umów wzorcowych. Tym bardziej, że jak wskazuje sam Przedsiębiorca zaprzestał on stosowania wzmiankowanych umów dopiero w związku z wszczęciem postępowania w tej sprawie i jak stwierdził mogły one zawierać niedozwolone klauzule umowne (w treści pisma z dnia 17 czerwca 2005 r. przedsiębiorca poinformował – „W związku z zarzutami do brzmienia naszej umowy (...), zdecydowaliśmy się zrezygnować z podpisywania umów z naszymi klientami”).

Nie sposób także zgodzić się z zarzutem posługiwania się przez Prezesa Urzędu błędnym adresem do korespondencji. Zgodnie bowiem z wypisem z ewidencji działalności gospodarczej przekazanym przez Urząd Miasta Kielce (wpis numer 20783/02/U) Kinga Dyk prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna. W pkt. 1 tego wypisu znajdują się informacje o oznaczeniu przedsiębiorcy i miejscu jego zamieszkania, mają one następujące brzmienie: „Centrum Języka Angielskiego Dla Dzieci „HAPPY LAND” Dyk Kinga 25 – 310 Kielce, Kościuszki 18/22/33”. W tej sytuacji jako osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą korespondencja wysyłana być winna, zgodnie z art. 42 k.p.a., na adres zamieszkania, tj. ul. Kościuszki 18/22/33, 25 – 310 Kielce. Nie uprawnionym jest w związku z tym twierdzenie Przedsiębiorcy, że korespondencja winna być wysyłana na adres lokalu wynajmowanego dla prowadzenia działalności gospodarczej.

Przedsiębiorca podnosił także, że tylko ostatnie pismo Prezesa Urzędu z dnia 13 czerwca 2005 r. zaadresowane było prawidłowo, odebrane i na jego podstawie Kinga Dyk udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 17 czerwca 2005 r. Przedsiębiorca przeczy tym samym swoim własnym twierdzeniom, o konieczności przekazywania przez Prezesa Urzędu pism na adres lokalu wynajmowanego dla celów prowadzenia działalności gospodarczej. Uznał on bowiem, że „monit ostateczny z dnia 13 czerwca, zaadresowany prawidłowo został odebrany i na jego podstawie udzielono odpowiedzi ...”. Stwierdzić należy przy tym jednoznacznie, że wszystkie pisma w toku postępowania wyjaśniającego wysyłane były na właściwy adres, tj. ul. Kościuszki 18/22/33 25 310 Kielce, o czym świadczą załączone materiały dowodowe w aktach sprawy.

Z tych też względów Prezes Urzędu nie uznał argumentów Przedsiębiorcy za uzasadnione. Istotne natomiast znaczenie ma fakt nie przekazania przez Kingę Dyk żądanych przez Prezesa Urzędu materiałów (umów stosowanych przez zaskarżonego Przedsiębiorcę). Były one niezbędne do zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego, wszczętego w związku z ogólnopolskim badaniem umów wzorcowych przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie szkół językowych. Badanie to miało zakreślony termin wykonania i kończyło się sporządzeniem końcowego raportu obrazującego stan naruszeń w zakresie respektowania praw konsumentów. W szczególności dotyczyło to kwestii stosowania niedozwolonych postanowień umownych.

Istotne znaczenie dla ustalenia zasadności nałożenia kary pieniężnej ma także fakt, że Kinga Dyk została włączona do prowadzonego badania w związku ze skargami konsumentów niezadowolonymi z jej działalności, w tym dotyczącymi treści warunków umownych. Świadczy to o fakcie stosowania przez wymienionego przedsiębiorcę umów naruszających interesy konsumentów.

Decydując się na nałożenie kary Prezes Urzędu zważył, że wnioskowanych materiałów (tj. umów wzorcowych) Przedsiębiorca nie przekazał nawet po wszczęciu postępowania o ukaranie. Kinga Dyk argumentowała to tym, że zaprzestała stosowania umów wzorcowych w kontaktach ze swoimi klientami. Zdaniem Prezesa Urzędu, nie można tego jednakże uznać za okoliczność łagodzącą, a wręcz przeciwnie może to stanowić dodatkowy argument do nałożenia kary za uporczywe niewykonywanie żądania Prezesa Urzędu. Istotne jest w tym kontekście, że przepis art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów penalizuje zarówno działania nieumyślne jak i umyślne przedsiębiorcy.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Prezes Urzędu uznał, iż niezbędne jest nałożenie kary pieniężnej na Kingę Dyk. Nie ma przy tym potrzeby oddziaływania o charakterze czysto represyjnym. Kara, zdaniem Prezesa Urzędu, ma mieć w tym przypadku przede wszystkim walor dyscyplinujący, prewencyjny, a zarazem nakłonić przedsiębiorcę do terminowego realizowania wezwań Prezesa Urzędu w przyszłości. Ustalając jej wysokość Prezes Urzędu wziął także pod uwagę sytuację podmiotu, na który kara jest nakładana. Z informacji przekazanych przez Przedsiębiorcę wynika, że boryka się on z problemami finansowymi, a sama działalność nie przynosi istotnych dochodów (przychód w roku 2004 wyniósł 121.750,00 zł). Mając powyższe na uwadze, zdaniem Prezesa Urzędu, kara pieniężna powinna mieścić się w granicach dolnego ustawowego zagrożenia przewidzianego w art. 101 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stąd została ona wymierzona w granicach jego dolnego limitu, tj. 1.500 euro.

Zgodnie z art. 115 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok

zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary, który na dzień 31 grudnia 2004 r. wyniósł 4,0790 zł.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

Pouczenie

Kara stanowi dochód budżetu państwa i należy ją wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Łodzi

Iwona BIELSKA

Otrzymuje:

Kinga Dyk prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Centrum Języka Angielskiego Dla Dzieci „HAPPY LAND” z siedzibą w Kielcach

ul. Kościuszki 18/22/33
25 – 310 Kielce

a/a